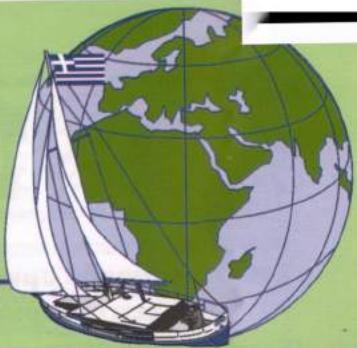

Ταξιδευτές

Μηνιαία Εφημερίδα της περιβαλλοντικής ομάδας του δου Γυμνασίου Γαλατσίου
Έτος 3ο - Τεύχος 9ο - Οκτώβριος - Νοέμβριος 2004

Συντονισμός: Καροπούλου Ζωή • Επιμέλεια: Παναγιωτούλου Κωνσταντίνα, Χουζουρή Φωτεινή • Σκίτσα: Πεντεφούντης Γιάννης (B4)

Το Μεγάλο Ελληνικό Καλοκαίρι και ο Τραγικός Επίλογος

Επιστρέφαμε στο Σχολείο μαγεμένοι, συνεπαρμένοι από το καλοκαίρι του 2004.

Η μικρή Ελλάδα που αμφισθητήκε που συκοφαντίθηκε, ΚΕΡΔΙΣΕ το στοίχημα και έκανε τους καλύτερους Ολυμπιακούς και Παραολυμπιακούς Αγώνες, προκαλώντας τη Συνάντηση των Μεγάλων!

Νιώσαμε περήφανοι και πήραμε μηνύματα: Το πείσμα, η θέληση, η αισιοδοξία, η σκληρή δουλειά, η αυτοπεποίθηση, η πίστη στις αρχές και στις αξίες μας οδήγησαν στη ΝΙΚΗ! Η Ελλάδα έγραψε ΙΣΤΟΡΙΑ!

Όμως αυτίν την αίσθηση της Νίκης και της αισιοδοξίας που κυριάρχησε στο ξεκίνημα της νέας Σχολικής μας Χρονιάς, της μεταολυμπιακής, πήρε να σκιάσει η τραγική είδηση του δυστυχήματος στα Καρμένα Βούρλα. Θύματα, επτά μαθητές της Α' Λυκείου και ένας σοβαρά τραυματισμένος, στις 16 Σεπτεμβρίου, την ημέρα που πήγαιναν με το Σχολείο τους στο ΟΑΚΑ, για να παρακολουθήσουν Παραολυμπιακούς αγώνες. Μέσα σε ενάμισι χρόνο τραγωδία στα Τέμπη με θύματα 21 δεκαεξάχρονους μαθητές επαναλαμβανόνταν. Θλίψη και οδύνη σ' όλη την Ελλάδα.

Πολλά τα ερωτηματικά. Ποιος φταίει; Τι πρέπει να γίνει;

Η Εκπαιδευτική Κοινότητα θρηνεί τα δικά της παιδιά και αναρωτίεται με απόγνωση: Ποιος θα αναλάβει τη μεγάλη ευθύνη για τις Σχολικές Εκδρομές;

Z.K.

Στις 15 Νοεμβρίου 2004

Υποδεχόμαστε την
Άλκη Ζέη
στο Σχολείο μας

Συνέντευξη
με τον Γαλατσιώτη
Παραολυμπιονίκη
Γιώργο Τοπταή

“Πριν, μας πετούσαν τάλιρα, τώρα μας αγκάλιαζαν, μας φιλούσαν, μας ευχαριστούσαν”

Πριν ένα χρόνο τον γνωρίσαμε μέσα από τις σελίδες των «Ταξιδευτών» μας, στο 6^ο τεύχος. Τον ανακάλυψε ο περισσός μαθητής του Σχολείου μας Δημήτρης Κουτρομάνος, σαν καλός δημοσιογράφος και μας έφερε το ρεπορτάριό του.

Μάθαμε λοιπόν πώς στη γειτονιά μας, στην οδό Παπαφλέσσα, μένει ο Παραολυμπιονίκης άλητης Γιώργος Τοπταής, από τη Νιγρίτα Σερρών με πολλές διακρίσεις από το 1988.

Εμείς φέτος φάδαμε στο Internet και είδαμε πώς πήρε μέρος και στους Παραολυμπιακούς του 2004 στους οποίους ήρθε 8^{ος}, παρά τους βαρείς τραυματισμούς του. Τον βρήκαμε, του τηλεφωνήσαμε και προθυμότατα ήρθε στο Σχολείο μας, ένα πρωινό της Δευτέρας, στις 18 Οκτωβρίου.

Ψηλός, λεπτός, ευθυτενής, με χαμόγελο ζεστό, απάντησε πρόθυμα στις ερωτήσεις μας. Ευτυχισμένος οικογενειάρχης, παντρεμένος με δύο αγοράκια που τα λατρεύει και κάνει όνειρα γι' αυτά. Είναι περήφανος που ένα στάδιο στις Σέρρες εκεί, όπου έτρεχε μικρός και κατέκτησε το πρώτο του χρυσό στα δεκατέσσερα, σήμερα έχει πάρει το όνομά του.» Έκλεισα την πορεία μου με τον πιο όμορφο τρόπο: άναψα τη Φλόγα» μας εξόμολογήθηκε συγκινημένος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς και πότε αρχίσατε τον αθλητισμό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ξεκίνησα από την έκτη Δημοτικού. Εκεί ο δάσκαλός μου Αλφρέντος Ρίζος, στις γυμναστικές επιδείξεις διαπίστωσε πως έκανα μεγάλο άλμα εις μήκος, τόσο μεγάλο που δε τον πίστευε κανείς. Ήταν πήρα μέρος στους περιφερειακούς αγώνες. Ήμουν μόνο 12 ετών και έτσι έγινε γνωστό το ταλέντο μου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποια προβλήματα αντιμετωπίσατε στους παραολυμπιακούς αγώνες του 2004;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Είχα τραυματισμούν! Ένα μήνα, πριν γίνονται οι Παραολυμπιακοί Αγώνες, είχα μια πολύ καλή επίδοση: 13,76 που θα με οδηγούσε σύγουρα στο τρίτο μετάλλιο.

Όμως τρεις εβδομάδες πριν τους αγώνες, σε μία άσκηση έβαλα λάθος πόδι, μια κίνηση που μου στοίχισε ακριβά: έσπασα τον προσαγωγό.

Στη Γερμανία ακολούθησα θεραπευτική αγωγή, με ενέσεις. Ο τραυματισμός μου, αν και σοβαρός, αποκαταστάθηκε.

Όμως δύο μέρες πριν κάνω το αγώνισμά μου, τραυματίζομαι στο γόνατο, κάτω από τον τένοντα σε μία άσκηση πενταπλού.

Οι πόνοι δυσβάσταχτοι και παρά τις ενέσεις κορτιζόνης, δεν έγινε τίποτα.

Δεν μπορούσα να τρέξω, δεν ήμουν ο Γιώργος των μεταλλίων. Έτσι ρίχτηκα

στον αγώνα, στηριζόμενος στην ΑΓΑΠΗ του κόσμου. Είναι μεγάλη υπόθεση να βλέπεις τις Ελληνικές σημαίες και να ακούς τις κραυγές «Ελλάς - Ελλάς».

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πόσο σας στήριξε η οικογένειά σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αν δεν είχα τη στήριξη της οικογένειας δεν θα μπορούσα να κάνω αθλητισμό. Και να το διευκρινίσω: άλλο αθλητισμός, άλλο πρωταθλητισμός. Ο πρωταθλητισμός είναι σκληρός, απαιτεί

Οι ρεπόρτεροι των "Ταξιδευτών"

μεγάλο κόπο, θυσίες, προκαλεί τραυματισμούς.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπήρξε στιγμή που είπατε «θα τα εγκαταλείψω, δεν θα τα καταφέρω»;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ποτέ! Θα πέσουμε κάτω, μα θα σηκωθούμε, Ορίστε, εγώ, αν το έβαζα κάτω, θα τελείωνε η ζωή μου! Η ζωή είναι πολύ όμορφη, αρκεί να ξέρουμε να τη ζήσουμε!

Συνέχεια στη Σελ. 4

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Στο Ολυμπιακό Γυμναστήριο (16 Σεπτεμβρίου)

Όλο το Σχολείο στο Ολυμπιακό Γυμναστήριο του Γαλατάσιου. Εκεί και άλλα Σχολεία της πόλης μας. Δυστυχώς, πριν τελειώσουν οι αγώνες και επιστρέψουν οι μαθητές μας στο Σχολείο, η τραγική είδηση του τροχαίου δυστυχήματος στα Καμένα Βούρλα με θύματα δεκαεξάρονους μαθητές, κυκλοφόρησε παντού και άφηνε άναυδη όλη την Ελλάδα!

Οι μαθητές και οι μαθήτριές μας στο Ολυμπιακό Γυμναστήριο

Έγραψαν οι μαθητές μας για την επίσκεψή τους στο Ολυμπιακό Γυμναστήριο, όπου παρακολούθησαν αγώνες επιτραπέζιας αντισφαίρισης.

«Ήταν μια πολύ όμορφη μέρα που με έκανε να καταλάβω ότι η πνευματική και η ψυχική δύναμη, υπερνικά τη σωματική. Αυτοί οι άνθρωποι, οι οποιούδιοι αυτοί αθλητές, παρά τα προβλήματά τους κατάφεραν να μας αποδείξουν ότι όποιος έχει δύναμη, αυτοπεποιθηση και πάθος μπορεί να νικήσει και να καταφέρει τα πάντα».

Κοντή Ειρήνη (B2)

Οι καθηγήτριές μας στο Ο.Γ.: Κολλοπούλον Αικατερίνη, Λεωνίδοπούλον Β., Πάλλη Ευαγγελία, Μάργαρη Μαρία, Θεοδωρακάτον Παμέλα

«Εντυπωσιακοί ήταν οι αθλητές που παρά τις κινητικές τους δυσκολίες, κατάφεραν να προσφέρουν στους θεατές πλούσιο θέαμα».

Άγγελος Ζάχος (B2)

«Μπλεχτήκαμε μέσα στο πλήθος και ζητώκαραυγάζαμε εμψυχώνοντας τους αθλη-

τές. Η εμπειρία αυτή είναι κάτι που μια φορά στη ζωή σου μπορείς να γευτείς»

Κιτσίκης Άγγελος (B2)

Αντίο

Δύο καθηγητές του 6^{ου} Γυμνασίου, η κ. Δημηνάκη Δήμητρα, Φιλόλογος και ο κ. Παπακωνσταντινόπουλος Παναγιώτης, Φυσικός, συνταξιοδοτήθηκαν. Ο Σύλλογος των καθηγητών τίμησε τους εκλεκτούς συναδέλφους του, με μικρή γιορτή στο Γραφείο των καθηγητών στις 27 Οκτωβρίου, μετά τη Γιορτή του Σχολείου για την 28^η Οκτωβρίου.

Αποχαιρετισμός

Οι μαθητές έγραψαν:

«Ήταν αυτή που μας καλωσόρισε στο Γυμνάσιο. Μια ολόκληρη χρονιά μας δίδαξε με επιμονή και υπομονή. Όλοι οσοι την είχανε καθηγήτρια στα φιλολογικά μαθήματα θα νιώσουν την απουσία της, αφού έκανε ένα συχάριστο και ωραίο μάθημα. Είμαι σίγουρος ότι σε όλους μας λείπει η παρουσία της στην τάξη. Μια άξια φιλόλογος δε διδάσκει πια στο σχολείο μας. Εμείς οι μαθητές της, της ευχόμαστε καλή τύχη από εδώ και στο εξής».

Γκούσιος Θεμιστοκλής (B1)

«Για πολλά χρόνια, στο σχολείο μας υπήρξε μια εξαιρετή φιλόλογος, παιδαγωγός, μα πάνω απ' όλα άνθρωπος που ακούει στο όνομα κ. Δημηνάκη. Μας μετέδιδε τις γνώσεις της, μας αφιέρωνε μέρος της ζωής της στο δρόμο της γνώσης και της δημιουργίας. Φέτος συνταξιοδοτήθηκε, μα είναι ακόμα μαζί μας στο μυαλό μας, στη ψυχή μας και στην καρδιά μας. Ευχαριστούμε κυρία Δημηνάκη που υπήρξατε ένα οπουδιό κομμάτι από τη μαθητική ζωή μας».

Αργυράκος Σεραφείμ (B1)

«Ο κύριος Παπακωνσταντινόπουλος ήταν ένας από τους καλύτερους κυρίους που είχα ποτέ. Ελπίζω να ανακαλυφθεί η μηχανή του χρόνου, να γίνει ο κύριος Παπακωνσταντινόπουλος πολύ νέος και να τον ξαναέχω καθηγητή».

Θύμιος Αγαπητός (B1)

Μια λαμπρή Γιορτή

Η χορευτική μας ομάδα

Μετά την απονομή Επαίνων και Βραβείων στους μαθητές μας, ακολούθησε η Γιορτή για την επέτειο της 28^{ης} Οκτωβρίου. Τα ποιήματα, τα τραγούδια από τη χορωδία μας, οι παραδοσιακοί χοροί από τη χορευτική μας ομάδα, το εντυπωσιακό σκηνικό, απέσπασαν το θερμό χειροκρότημα όλων.

Η χορωδία μας

Η οργήστρα μας

Αναδημοσίευση από την Εφημερίδα "ΗΧΩ"

Το 6^ο Γυμνάσιο ΜΕΓΑΛΩΣΕ!

Με 15 τμήματα λειτουργεί εφέτος το Σχολείο μας. Καινούργιοι καθηγητές προστέθηκαν στο Σύλλογο των καθηγητών που ο αριθμός του πλησιάζει τους 40!

Η Συνέντευξη:
“Θα πέσουμε κάτω, μα θα σπικωθούμε”

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα συνεχίσετε να αγωνίζεσθε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ναι, μόνο για να δίνω βαθμούς στο Σύλλογό μου. Δεν θα κάνω άλλον πρωταθλητισμό. Ο πρωταθλητισμός απαιτεί νεαρή ηλικία και θυμούς. Σε μεγαλύτερες ηλικίες προκαλεί φθορά στον οργανισμό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα παροτρύνατε τα παιδιά σας, να ασχοληθούν με τον αθλητισμό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ναι θα παρότρυνα το μεγάλο μου γιο που είναι 10 ετών, αλλά θα τον αφήσω να αποφασίσει στο τέλος αυτού. Δεν θα τον πίεσα ποτέ!

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πόσο βοήθησαν οι Παραολυμπιακοί Αγώνες στην αντιμετώπιση των ανθρώπων με ειδικές ανάγκες;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με την Παραολυμπιάδα άλλαξε η αντιμετώπιση απέναντι μας. **Από μαύρο σε όπτρο.** Πριν, μας πετούσαν τάλιρα, έλεγαν «το κακόμορι το παιδί». Τώρα μας αγκαλιάζουν, μας φιλούσαν, μας ευχαριστούσαν για την προσπάθειά μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Οι Παραολυμπιακοί της Αθήνας 2004 ήταν για σας κάτι ξεχωριστό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Σας ευχαριστώ γι' αυτήν την ερώτηση. Ήταν ένα μοναδικό γεγονός για την Ελλάδα. Οι Έλληνες είδαν και την άλλη μας πλευρά: **Ότι είμαστε δύντως πρωταθλητές.**

Έχω κάνει άλμα εις μήκος 7,02 μ που σημαίνει ότι αν είχα δύο χέρια, θα ήταν 8,35 που σου εξασφαλίζει διάκριση σε Ολυμπιακούς.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς είδατε τη διοργάνωση των Παραολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα 2004;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ήμαστε οι καλύτεροι! Επίσης σπουδαίους αγώνες έκανε η Βαρκελώνη. Ενώ στο Σίδνευ οι αθλητές κομμόντουσαν σε κοντίνερς.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποια η γνώμη σας για το τόπονυκ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Θα σας πω μια φράση: Όποιος θέλει, το κάνει αυτό, είναι επιλογή του καθενός, αλλά όποιος το ακολουθεί, να ξέρει ότι σε κάποιο χρονικό διάστημα θα πεθάνει!

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η τελετή λήξης των Παραολυμπιακών Αγώνων συνέπεσε με τον τραγικό χαμό επτά μαθητών που ταξίδευαν με το Σχολείο τους στο ΟΑΚΑ. Ποια η γνώμη σας για τις σχολικές εκδρομές;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Παιδιά, στενοχωρηθήκαμε πάρα πολύ. Είμαι μαζί σας, να γίνονται εκδρομές, αλλά χρειάζεται πολλή προσοχή. Οι υπεύθυνοι να ψάχουν να βρουν αυτό το πρόβλημα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Το γιο σας θα τον αφήνατε να πάει εκδρομή;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ναι, αλλά τρέμει η Φυσή μου, αν δεν πάρουν τα απαραίτητα μέτρα.

Αποχαιρετήσαμε έναν χαρούμενο άνθρωπο που καθώς τελειώνει η κοριέρα του στον πρωταθλητισμό, ευγνωμονεύει την Πολιτεία που αναγνώρισε τις υπεράθρωπες προσπάθειες του: αήμερα εργάζεται στο Δημόσιο και μάλιστα έχει φθάσει στο βαθμό του Διευθυντή.

Επιμέλεια: Βενιού Χ., Γκόλια Κ.
Οι ρεπόρτερες των «Ταξιδευτών»

Πάτσιος Πάρης (Γ4), Τσιάρα Δάμητρα (Γ4),
Βενιού Χαρά (Β1), Γκόλια Κωνσταντίνα (Β1),
Καρκουλίας Γιώργος (Β2), Κοντή Ειρήνη (Β2)

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ “ΤΑΞΙΔΕΥΤΩΝ”

Έρευνα για την Εφημερίδα “Ταξιδευτές”
Τεύχος 9 ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΟ

NΑΙ ΟΧΙ

- A' * Παρακαλεσθείτε να τον Ολορρόπονο Αγώνα της Αθήνας:
- * Από την πλέοντα:
- * Συντονιά: ρέει στην αγωνιστική ράρηση:
- * Και με την δύο τρόπος:
- * Πίστη απόλυτη παρακαλεσθείτε από την τηλεόραση:

- * Πίστη απόλυτη παρακαλεσθείτε ρέει στην αγωνιστική ράρηση:

- * Πίστη στη δικτυοπλοΐα:

- B' * Παρακαλεσθείτε να τον Παραολυμπιακός Αγώνας της Αθήνας:
- * Πίστη απόλυτη παρακαλεσθείτε στον αγωνιστικό ράρηση:

ΠΟΣΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΑΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ ΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

Σημ. έρευνά μας που έγινε στις αρχές του Οκτωβρίου συμμετείχαν 330 μαθητές και μαθήτριες σε συνολικό αριθμό 350. Στην ερώτησή μας, πόσοι παρακολούθησαν τα αθλήματα μέσα στους αγωνιστικούς χώρους, δήλωσαν 149 μαθητές, ποσοστό 45%.

Τα αθλήματα που προτίμησαν είναι:

- 1) Στίβος, 2) Πίνγκ Πονγκ, 3) Μπάσκετ, 4) Ποδόσφαιρο, 5) Κολύμβηση. Ενθουσιαστηκαν περισσότερο από:

- 1) Στίβο, 2) Μπάσκετ, 3) Βόλλευ, Κολύμβηση και 5) Ποδόσφαιρο. Όλοι πλην 4, παρακολούθησαν τους αγώνες από την τηλεόραση.

Στους Παραολυμπιακούς: Πήγαν όλοι στο Ο. Γ. Γαλατσίου (με το Σχολείο τους), ενώ οι 88 πήγαν σε αγώνες στίβου, 55 σε αγώνες μπάσκετ, 33 στην Κολύμβηση και 24 στο τέννις.

Επιμέλεια: Χωριανόπουλος Μιχάλης, Καθηγητής Ολυμπιακής Παιδείας

ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Το γάλα χαρίζει γερά οστά στους εφήβους

Στη μείωση της κατανάλωσης γάλακτος αποδίδεται από τους ειδικούς η αύξηση στην σπασμένον οστόν η οποία παραπορείται μεταξύ των εφήβων. Παρά το γεγονός ότι οι νεοί ανέκαθεν ήταν επιφρεπείς σε τραυματοπούν, καθώς αυχθούνται με τα από περισσότερο από άτομα άλλων ηλικιών, Αμερικανοί επιστήμονες της κλίνικής Mayo διαπίστωσαν ότι υπήρξε αύξηση των καταγμάτων κατά 43% στο διάστημα των τριών τελευταίων δεκαετιών. Τα περισσότερα κατάγματα συμβαίνουν κατά τη διάρκεια της ανάπτυξης των οστών στην εφηβεία. Ειδικότερα τα κορίτσια παθάνουν κατάγματα με αυξημένη συγχύση μεταξύ των 8 και 11 ετών, ενώ τα αρρεία μεταξύ των 11 και 14 ετών. Οι επιστήμονες πιστεύουν ότι η μεγάλη ταχύτητα με την οποία αυξάνονται τα οστά σε αυτές τις ηλικίες τα καθιστά περιούστερο πορόδο και ως εκ τούτου ενισχύθητα στο σπάσιμο. Αυτό όμως δεν αρκεί να εξηγήσει την παραπορεύμενη αύξηση των καταγμάτων μεταξύ των εφήβων. Οι Αμερικανοί γιατροί εκτιμούν ότι αυτή μπορεί να εξηγηθεί από τη συνδυασμένη μείωση της κατανάλωσης γάλακτος και της αύξησης της κατανάλωσης των αεροίσχων αναψυκτικών.

Πέρα από το διαύρωσέ του να έχει κανείς ένα σπασμένο οστό, αυτό δεν είναι το σημανταρέστερο καθόλου που μπορεί να συμβαίνει. Οι Αμερικανοί επιστήμονες φοβούνται ότι τα αδύνατα κατά την εφηβεία οστά προσωνίζουν προβλήματα αργότερα στη ζωή. «Ένα σπασμένο χέρι σήμερα μπορεί να σημαίνει πιθανή οστεοαρθρίτιδα και κατάγματα του ισχού σε μεγαλύτερη ηλικία» δηλώνουν οι γιατροί και συνιστώντας παταίνων τα παταίνων τα αναψυκτικά από το τραπέζι τους.

Πέρα από το πρόσετο να πάνεμε:

Εξαρτάται από την ηλικία και τις ειδικές ανάγκες του καθενός.

Παιδί από των 9 ετών: 3 ποτήρια ή και περισσότερο

Παιδί από 9-12 ετών: 3-4 ποτήρια ή και περισσότερο

Προεπήβοι και έφηβοι: 4-5 ποτήρια ή και περισσότερο

Ενήλικοι: 2 ποτήρια ή και περισσότερο.

Έγκυες και θηλάζουσες γυναίκες: 4-6 ποτήρια.

Σημείωση: 1 ποτήριο γάλα (240 γρ.) μπορεί να αντικατασταθεί με 30 γρ. τυρί ή με ένα γιαούρο.

Επιμέλεια: Μάργαρη Μαρία
Καθηγητής Οικοπονίας

O Χρήστος Κτούζης

Προειδοποίηση Biblia

«Η Μαρούλα της Λήμνου»

της Μαρίας Λαμπαδαρίδου – Πόθου
(Εκδόσεις «Κάκτος»)

Ποιητές και ιστορικοί την παρομοίωσαν με τη Ζαν ντ' Άρκ. Το άστρο της έλαμψε έντεκα χρόνια μετά την άλωση της Πόλης, στη βενετοκρατούμενη τότε Λήμνο. Ήταν αρχοντοπούλα, όμορφη και τρυφερή, με πνεύμα ανήσυχο και ψυχή δυνατή.

Η αγωνία για την τύχη της πατριδας της και η δύναμη της ψυχής της την έσπρωξαν στης μάχης την πρώτη γραμμή, να εμψυχώνει τους συμπατρίωτές της που μαζί με τους Βενετούς αγωνίζονταν απελπισμένα, για να εμποδίσουν την κατάληψη του νησιού τους από τους Τούρκους. Και τους οδήγησε στην ανέλπιση νίκη!

Οι αρχές της Βενετίας, για να την τυμπάσουν, αποφάσισαν να την προικοδοτήσουν και να την παντρέψουν με όποιο από τα αρχοντόπουλά τους θα έκρινε εκείνη δέξιο για άντρα της.. Μα την καρδιά της Μαρούλας δεν την ενδιέφεραν τα πλούτη και τα αξιώματα, αλλά η ομορφιά της ψυχής του Μιχάλη, του πάμφωτου και περήφανου παραγού του πατέρα της...

Η Μαρία Λαμπαδαρίδου – Πόθου, γνωστή και καταξιωμένη συγγραφέας, τιμήθηκε το 1987 με το πρώτο κρατικό βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών για τη μυθιστορηματική της αυτή βιογραφία που, παράλληλα με το θρύλο της Μαρούλας Κομητηής, ζωντανεύει με έναν έξοχο λυρισμό την οδυνηρή περιπέτεια του ελληνισμού μετά την τραγική πτώση της Βασιλεύουσας.

Δημηνάκη Δήμητρα
Φιλόλογος

«Το χρυσό στεφάνι»

της Ζωής Βαλάση
(Εκδόσεις «Ελληνικά Γράμματα»)

Το «Χρυσό Στεφάνι» της Ζωής Βαλάση είναι ένα βιβλίο πολύ ευχάριστο και απολαυστικό, περιέχει μύθους για το πώς έκεινήσαν οι αγώνες. Μύθους από όλο τον κόσμο, πόλι μιλάνε για αγώνες ταχύτητας και άλματος. Βάδισμα στους ορίζοντες του κόσμου, Σκυταλοδρομία με φωτιές, για αγώνες Ταξιδιώλιας και Διασκοβιόλιας, για Κολύμβηση σε έναν περιέργο κόσμο, τον κόσμο των δρακόντων, για άνιση πάλη άντων και για αξίες που συναντάμε στους αγώνες. Την ελευθερία, τη δύναμη και την ευπονία. Αγώνες που δεν γίνονται για κάποιο χρηματικό έπαθλο μόνο από έναν άνθρωπο για τον εαυτό του αλλά για την ευτυχία και την επιτυχία του συνόλου.

Διαβάστε αυτό το βιβλίο, αν θέλετε να δείτε την μυθική προέλευση των αγώνων και πώς τους αντιμετωπίζουν και οι άλλοι λαοί.

Σας το προτείνων ανεπιφύλακτα. Κυκλοφόρησε πριν δύο μήνες.

Γκόλια Κωνσταντίνα (Β1)